

FOAIE PAROHIALĂ AUGUST 2020

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

Împărăția lui Dumnezeu

Ca buni creștini, știind că pe acest pământ suntem călători și „cerul este dorul” nostru, noi vrem să mergem în cer, la Dumnezeu, unde Cristos „șade de-a dreapta Tatălui”, unde este Sfânta Fecioară Maria, care „a fost ridicată cu trupul și cu sufletul”, unde sunt ceilalți sfinți și îngeri ai lui Dumnezeu, care stau în fața tronului Mielului și se bucură de vederea feței lui Dumnezeu. Isus ne-a spus: „În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe. De n-ar fi așa, v-aș fi spus: «Mă duc să vă pregătesc un loc?» Și, după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi veni

din nou și vă voi lua la Mine, pentru ca să fiți și voi acolo unde sunt Eu.” (Ioan 14, 2-3).

Dar oare, Dumnezeu, care este atât de bun, ne lipsește de Paradisul Său atâta timp cât suntem pe pământ? El, care este atât de iubitor și milostiv, ne lasă să așteptăm toată această viață pământească, pe care într-o rugăciune o numim „vale de lacrimi”, ca să putem ajunge în fericirea Sa? Nu ne dă posibilitatea de a fi deja în cer, adică cu El? Nu vrea să fim deja cu El aici, pe pământ? Ba da, cu siguranță că da. Isus îți exprimă această dorință în mod clar:

„Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu să fie cu Mine și cei pe care Mi i-ai dat...” (In 17,24). **Așadar, pentru cine vrea, Paradisul (viața împreună cu Isus), începe deja aici, pe pământ.**

„Dacă cineva Mă iubește, va păzi cuvântul Meu, Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și ne vom face locuință la el” (In 14, 23). Apoi, Isus ne-a asigurat: „Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor”. Deci, noi credem că El este deja cu noi încă din această viață; deci, dacă El este cu noi, Tatăl este cu El; El, împreună cu Tatăl, nedespărțit de Duhul Sfânt, locuiește în noi; așadar, noi suntem deja în cer sau cerul este în noi, pentru că Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt locuiește în cer și cerul este în noi și noi în cer.

Întrebat de farizeii când vine împărăția lui Dumnezeu, Isus, răspunzând, le-a spus: „**Împărăția lui Dumnezeu nu vine în mod vizibil. Nici nu poți spune: «Iat-o aici!» sau «Iat-o acolo!», căci iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru**” (Lc 17, 20-21). Tot Isus spune în Evanghelia Sfântului Ioan: „Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și ne vom face locuință la el” (14,23). **Vedem cum dorința lui Dumnezeu este - tocmai de aceea a venit pe pământ - să locuiască împreună cu oamenii, să locuiască în inimile oamenilor, dacă aceștia doresc cu adevărat lucrul acesta! Cristos este cu adevărat Emanuel, care înseamnă: „Dumnezeu cu noi”.**

Împărăția lui Dumnezeu nu este un spectacol, nici un carnaval, pentru că nu îi place publicitatea; în schimb, ea crește în noi prin puterea Duhului Sfânt. Nu se face vizibilă prin mândrie, prin orgoliu, nu iubește publicitatea. Este smerită, ascunsă și crește în acest fel.

Papa Francisc

Iar Sfântul Apostol Paul ne spune: „Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? (1Cor 3,16). Astfel, **sufletul tău posedă în el însuși cerul, căci cerul este locuința iubirii trinitare.**

Sf. Elisabeta a Sfintei Treimi spune în Scrisoarea 122 către doamna Sourdon: „Noi posedăm cerul în noi înșine, de vreme ce Cel care satisface foamea celor glorificați, în lumina viziunii, și se dă pe Sine nouă în credință și mister este Același! Mi se pare că mi-am găsit Cerul meu pe pământ, pentru că Cerul este Dumnezeu și Dumnezeu este în sufletul meu”. Și în Scrisoarea 172, către Germaine de Gemeaux, afirmă: „Întreaga Treime se odihnește în noi, acest întreg

mister care va fi viziunea noastră în Cer: aceasta să fie clauzura ta”. Sfântul Grigore de Nyssa, în Omilia a 6-a Despre fericiri, ne spune: **Dumnezeu poate fi găsit în inima omului**. Domnul nu spune că fericirea constă în cunoașterea vreunui adevăr despre Dumnezeu, ci în a-l avea pe Dumnezeu în sine. Este ca și în viața noastră: sănătatea trupului este un bine, dar fericirea nu constă în cunoașterea motivului sănătății, ci în a trăi sănătos. Ce folos să elogiem sănătatea și să mâncăm ceva ce ne provoacă stări neplăcute și boală? La ce ne folosește să știm cum dobândim sfințenia, împărăția lui Dumnezeu și pe Dumnezeu însuși, dacă apoi gândurile, cuvintele și faptele noastre sunt total contrare posedării lui Dumnezeu? În Predica de pe munte, Isus ne spune: „Feriți-vă cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5,8).

Împărăția lui Dumnezeu este întotdeauna „o surpriză”, pentru că este un dar care vine de la Domnul. Crește întotdeauna din interior pentru că Duhul Sfânt este în noi: El o face să încolțească și să aducă roade.

Papa Francisc

Sfântul Grigore explică: Nu cred că Dumnezeu se lasă văzut față către față de cel care își va fi purificat privirea sufletului, însă măreția acestei afirmații ne este sugerată poate de un alt cuvânt care o exprimă mai clar: **Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntru vostru** (Lc 17, 21). **Prin aceste cuvinte, Domnul nostru Isus Cristos îi îndeamnă pe cei care doresc să contemple adevăratul bine, când aud că maiestatea divină este înălțată și preamărită deasupra cerurilor, că slava sa este inexplicabilă, că frumusețea sa este inefabilă, că natura sa este incomprehensibilă și**

infinită, să nu cadă în disperare din cauză că nu pot vedea ceea ce doresc.

Dacă printr-o viață curată și îngrijită te vei curăța de murdăriile care au acoperit inima ta, frumusețea divină va străluci din nou în tine. După cum fierul, eliberat de rugină, strălucește la soare, deși cu puțin înainte fusese întunecat, tot așa și omul interior, pe care Domnul îl numește „inimă”, după ce își va fi îndepărtat petele de rugină care îi stricău frumusețea, va redobândi asemănarea cu modelul original și primar și va fi bun. Căci ceea ce este asemenea binelui este cu adevărat bine.

Astfel devine fericit cel care are inima curată, pentru că, privind la curăția sa, el descoperă prin această imagine forma sa primară și principală. Cei care văd soarele într-o oglindă, deși nu-și îndreaptă ochii spre cer, văd soarele în lumina oglinzii la fel de bine ca cei care privesc direct astrul luminos. Tot așa și voi, deși puterile voastre nu sunt suficiente pentru a vedea și contempla lumina de nepătruns, dacă vă veți întoarce la harul și strălucirea imaginii care a fost imprimată în voi încă de la început, veți avea în voi ceea ce căutați.

Într-adevăr, **dumnezeirea înseamnă curăție, lipsa viciilor și a patimilor, îndepărtarea de orice rău. Așadar, dacă ai acestea, îl ai cu siguranță pe Dumnezeu în tine. De aceea, când sufletul tău este curat de orice viciu, liber de patimi și defecte și purificat de orice murdărie, atunci este fericit datorită agerimii și limpezimii vederii, pentru că ceea ce scapă privirii celor care nu sunt curați, tu fiind curat, vei vedea.** Odată îndepărtat întunericul material din ochii spirituali, în seninătatea curată a inimii vei avea vederea fericită. În ce constă aceasta? În sfințenie, curăție, simplitate și în toate strălucirile luminoase ale naturii divine

prin care îl vedem pe Dumnezeu.

Așadar, cuvântul lui Cristos se împlinește. Nimeni să nu se teamă că ceea ce Domnul spune nu se poate realiza. El nu poruncește să devină păsări celor cărora nu le dă aripi, nici să trăiască sub apă celor pentru care a stabilit o viață terestră. Așadar, dacă la toate celelalte ființe legea este adaptată puterilor celor care o primesc și nu constrânge la nici o acțiune care să depășească natura, vom înțelege, desigur, că și aceasta este compatibilă cu puterile noastre și că nu trebuie să disperăm în privința ajungerii la fericirea promisă.

„Doamne, sunt puțini cei care se mântuiesc? Isus a răspuns: «Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă, căci vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor putea. După ce stăpânul casei se va scula și va închide poarta, stând afară, veți începe să bateți la poartă, spunând: Stăpâne, deschide-ne!, dar el vă va răspunde: Nu știu de unde sunteți»”. Așadar, suntem în fața unei alegeri. De noi depinde unde mergem. Cristos a făcut partea sa, de acum, fiecare ce alege, aceea va avea: binele sau răul, viața sau moartea, întunericul sau Lumina, cerul sau iadul.

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

Noi toți suntem chemați să mergem pe această cale a Împărăției lui Dumnezeu: este o vocație, este un har, este un dar, este gratuit, nu se cumpără, este un har pe care Dumnezeu îl dă.

Este bine ca noi, cei botezați, care îl avem pe Duhul Sfânt în noi, să ne întrebăm: „Cum este relația mea cu Duhul Sfânt, cel care face să crească în mine Împărăția lui Dumnezeu?”. Este necesar să rugăm „Duhul care este în noi” să ceară harul care va face să răsară cu putere, în noi și în Biserică, sămânța Împărăției lui Dumnezeu, pentru ca aceasta să devină mare, să fie refugiul multor persoane și să dea roade de sfințenie.

Papa Francisc